

men at flygtningespørgsmålet i Afrika er blevet et stort problem, og at Organisationen for afrikansk Enhed har nedsat et 10-magtsudvalg for at undersøge spørgsmålet; de roste FN's flygtningehøjkommissær for den bistand, der hidtil er ydet. Uganda beklagede sig over de mange flygtninge fra nabostaterne, som landet ikke kunne tage sig af uden støtte fra FN, og mente, at FN burde oprette en central flygtningeorganisation til hjælp for alle flygtninge uden hensyn til disses oprindelse.

Handel og bistand.

U-landenes indlæg var præget af skuffelse over, at man midtvejs i udviklingstiåret ikke var nået længere i retning af en løsning af de problemer, som skabes af den økonomiske ulighed mellem industrilande og u-lande. Tværtimod var kløften mellem de rige og de fattige stater blevet uddybet, hvilket indeholdt kimen til en øget og på længere sigt meget farlig spænding i de internationale forhold.

Vedrørende Verdenshandelskonferencen (UNCTAD) gav mange talere udtryk for skuffelse. Indlæggene spændte fra beskyldninger om industrilandenes forsøg på direkte at omgå UNCTAD's rekommandationer over efterlysninger efter disse landes politiske vilje til at efterleve rekommandationerne til udtalelser om, at det var for tidligt at søge at bedømme UNCTAD's effektivitet. Malaysia fremhævede, at det allerede var betydningsfuldt, at de økonomiske diagnoser nu var stillet og kuren foreskrevet. Flere kommunistiske lande ønskede fortsat UNCTAD omdannet til en særorganisation.

De fleste talere henviste til de problemer, herunder vanskelighederne i forbindelse med planlægningen af den økonomiske udvikling i u-landene, som opstår på grund af svingende råvarepriser. Det var uomgængelig nødvendigt at søge at sikre u-landenes afsætning af råvarer til stabile priser på stabile markeder i lighed med f. eks. eksisterende sukker-, kaffe- og kakaoordninger. Bolivia foreslog med henvisning til sin afhængighed af tineksporsten, at der skabtes et internationalt udøvende organ, der kunne påtvinge køberlandene at betale rimelige priser, og som kunne løse de problemer, der måtte opstå ved fremkomsten af erstat-

ningsmaterialer for råstoffer, der danner hovedgrundlaget for et u-lands økonomi. Madagascar henstillede, at priser på industrigoder og råvarer blev låst fast i forhold til hinanden, således at ændringer i priserne på den ene slags varer automatisk afspejledes i priserne på den anden slags. Syrien tilrådede gennemførelsen af en kompensatorisk finansieringsordning for kortsigtede prissvingninger som supplement til Valutafondens særlige finansieringsarrangement for svigtende råvareindtægter.

Flere talere fremhævede, hvorledes en stor del af u-landenes indtægter fra bistand og udenrigshandelen går til betaling af afdrag og renter på tidligere lån. Det var derfor nødvendigt, at den fornødne kapital blev stillet til rådighed for modtagerstaterne på meget lempelige vilkår. De fleste repræsentanter hilste sammenlægningen af Det udvidede Program for Teknisk Bistand og Specialfonden velkommen, og adskillige anbefalede oprettelsen af en kapitaludviklingsfond, skønt de som følge af industrilandenes holdning kun så ringe sandsynlighed for en sådan fonds snarlige etablering. Planerne om en asiatisk udviklingsbank hilstes med glæde.

Flere lande, herunder Sverige og Storbritannien, fremhævede betydningen af en fortsat industrialisering til løsning af u-landenes økonomiske problemer; et par talere fra u-landene krævede oprettet en særorganisation for industriel udvikling.

Adskillige repræsentanter understregede, at en særlig indsats var tvingende nødvendig for at øge verdens fødevarerproduktion og søge at udrydde sult og underernæring. Argentina anbefalede oprettelsen af et fødevarerfond, hvortil der skulle kunne ydes bidrag i varer, penge og tjenesteydelser. Det blev ligeledes anført, bl. a. af USA og Sverige, at befolkningsplanlægning måtte gå hånd i hånd med økonomisk planlægning, og at FN burde stå til rådighed ved alle forespørgsler om bistand til befolkningskontrol fra lande, der overvejede at gå ind for et sådant program. Singapore oplyste, at fødselsprocenten i staten var blevet nedskåret fra 3,6 til 2,6 som følge af familieplanlægning.

Visse af de kommunistiske lande udtalte, at det måtte være FN's pligt at hjælpe u-landene mod udenlandske monopulers ud-